

ΑΠ 100/2022. Μεταφορά παρανόμως εισελθόντων στη χώρα υπηκόων τρίτων χωρών . Για την πληρότητα της αιτιολογίας δεν απαιτείται ο προσδιορισμός της ταυτότητας και της εθνικότητάς τους, αρκεί να αναφέρεται ότι πρόκειται για υπηκόους τρίτης χώρας. Πότε δεν επέρχεται απόλυτη ακυρότητα από τη λήψη υπόψη μη αναγνωσθέντος στο δικαστήριο εγγράφου. Προϋποθέσεις εφαρμογής του επεκτατικού αποτελέσματος.

Η λήψη υπόψη από το δικαστήριο εγγράφου, μη αναγνωσθέντος στην κύρια διαδικασία, προκαλεί απόλυτη ακυρότητα (171 παρ. 1 δ) εκτός αν το έγγραφο αποτελεί τη βάση του εγκλήματος ή είναι διαδικαστικό έγγραφο ή αναφέρεται ιστορικά ή διηγηματικά στην απόφαση (χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο της ουσίας για το σχηματισμό δικανικής πεποίθησης) ή το περιεχόμενό του προκύπτει από άλλο αποδεικτικό μέσο, διότι, στην περίπτωση αυτή, γνωρίζει ο κατηγορούμενος την κατηγορία, προκειμένου να αντιτάξει την υπεράσπιση του κατ' αυτής και κατ' ακολουθίαν το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών και μπορούσε, αν το ήθελε, να ασκήσει τα κατ' άρθρο 358 δικαιώματά του (ΑΠ 1378/2020, ΑΠ 585/2020, ΑΠ 410/2020, ΑΠ 310/2019).

Μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της παράνομης μεταφοράς λαθρομεταναστών αρκεί η αναφορά ότι πρόκειται για μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών (χωρίς προσδιορισμό της εθνικότητάς τους) από το εξωτερικό στην Ελλάδα, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός της ταυτότητας ενός εκάστου των μεταφερομένων (ΑΠ 100/2022).

Επιεικέστερη η ποινή της κάθειρξης με το νΠΚ.

Επιεικέστερη η ποινή για την απλή συνέργεια με το νΠΚ.

Απάλειψη από τον ΑΠ της παρεπόμενης ποινής της αποστέρησης πολιτικών δικαιωμάτων.

Επεκτατικό αποτέλεσμα: στηρίζεται στην αρχή της ισότητας και την εναρμόνιση των ευνοϊκών αποτελεσμάτων για όλους τους συμμετόχους. Προϋποθέσεις είναι: α) να ασκηθεί το ένδικο μέσο από συγκατηγορούμενο που δικαιούται να ασκήσει αυτό και δεν κρίθηκε για οποιοδήποτε λόγο अपараδέκτο, β) οι προβαλλόμενοι από αυτόν λόγοι να μην αρμόζουν αποκλειστικά στο πρόσωπό του και γ) οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι, είτε δεν δικαιούνται να ασκήσουν το ένδικο μέσο, είτε δικαιούνται μεν, αλλά δεν το άσκησαν εντός της νόμιμης προθεσμίας ή το άσκησαν και τούτο απορρίφθηκε ως απараδέκτο ή ανυποστήρικτο (Ολ. ΑΠ 1/2011).